

İnançlarınıza ve Mukaddesâtınıza Yönelik Saldırıları Engellemeye Ancak Hilâfet Muktedir, Ey Müslümanlar!

Müslümanlar, savm, Kur'ân-ıl Kerîm, mağfiret, rahmet, Cehennem'den kurtuluş, büyük tarihi zaferler ayı olan Mübârek Ramazân ayını karşılamaya hazırlanırken Diyânet İşleri Bakanı Muhammed Meftûh Paşoni, karşılarına çıkarak Hükümet'in, Ahmedîyye'nin lağvedilmesine ilişkin kararname çıkarmayacağını ilân etti. Bu açıklama elbette oldukça tuhaftır, hele de 24.08.2008 Pazar günü Sukabumi'deki İslâmî Kur'an Akademisi'nin kutlama programı ve Şeyh el-Hacc Abdullah eş-Şâfiî'nin ölümünün 13. yıldönümünü anma günü çerçevesinde bir araya gelen âlimlerin, önde gelen Müslüman şahsiyetlerin ve binlerce Müslümanın gözü ve kulağı önünde yapılmış iken...

Ancak daha tuhaf olanı, bakanın alınan kararlar konusunda hareket ettiği mantıktır. Çünkü 09.06.2008 günü üç bakanın ortak kararının yayınlanmasından sonra insanlar arasında birbirine zıt iki grup ortaya çıktı: Bunlardan biri, Ahmedîyye'nin lağvedilmesini talep eden ezici çoğunluğu temsil etmektedir. Diğeri ise, özgürlüğü ve Ahmedîyye öğretilerinin serbest bırakılmasını talep eden azınlığı temsil etmektedir. Bakanın görüşüne göre birinci kesimin ülkede yasal bir gücü yoktur, çünkü Ahmedîyye'nin lağvedilmesini gerektirecek herhangi bir yasal dayanak yoktur. Üstelik konuşmasında, ne Kur'ân'da, ne de Sünnet'te İslâm'a ittiba etmeye zorlayan bir emir bulunmadığını da sözlerine ekledi. Bilakis öteki kesimin ıslahı kaçınılmazdır, çünkü Ahmedîyye cemaati, Endonezya'daki Müslüman toplum nezdinde kabul görmemektedir. Zîra İslâm, Nebîlerin sonuncusu olarak Ahmedîlerin iddia ettiği gibi Mirza Ahmed Gûlam'ın değil, Muhammed [*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*]'in nübüvvetine itikâdı emreder.

Bakan, Ahmedîyye'yi yasaklayıcı bir kararname yayınlamak zorunda olmamasını, ellerini ve yüzünü yıkayıp başını meshettiği halde, ayaklarını yıkamayıp meshederek salâhı ikâme etmek isteyen bir Müslümanın durumuna kıyasladı. Oysa salâhın ikâmesi için vudunun (abdestin) tamamlanması kaçınılmazdır. Nitekim bu saçma kıyâsına binâen, ortak kararda, Müslümanların da yerine getirmedeği bentler bulunduğu ve bunların Ahmedîlerin kültürlendirilmesine ilişkin olduğuna işaret etmiştir.

Kendince benimsediği bu mantığa binaen -ki hezeyandır- Hükümet, sırf İslâmî örgütlenmelerin baskısı üzerine aldığı ortak karardan sonra yayınladığı kararnameyi benimsemeyi sürdürecektir. Binâenaleyh Hükümet, Ahmedîyye'nin yasaklanmasına ilişkin bir kararname yayınlamaya gerek olmadığına ilişkin tutumunda ısrar etmektedir. Üstelik talep edilen böylesi bir kararname yayınlama olasılığı bulunmadığını da vurgulamaktadır.

Şimdi bir soru: Bakan Bey, mürtedler ile diğerleri arasındaki farkı bilmiyor mu? Gayr-i Müslimlerin İslâm'ı kabule zorlanmaması ile tevbe etmeyen mürtede had uygulanması arasındaki farkı bilmiyor mu? Ayrıca yanlış içtihat yoluyla vudunun rükunlarından birini yerine getirmeyen bir Müslümanı, inançlarını değiştiren bir mürtede kıyaslaması da bâtıldır. Hele bu tür açıklamaları, şeyhlerin, önde gelen Müslüman şahsiyetlerin ve İslâmî enstitü öğrencilerinin karşısında yapmaya cüret etmesi ise daha beterdir. Bakan Bey, onların bu konuları hiç bilmediğini sanmaktadır? Yoksa Hükümet'in mantığını desteklemeleri için şeyhlerin, âlimlerin, bariz Müslüman şahsiyetlerin ve İslâmî enstitü öğrencilerinin mefhumlarını saptırmayı mı hedeflemektedir?

Ey Müslümanlar!

Ahmedîyye meselesini çözme girişimleri oldukça basit iken, süresiz olarak askıya alınmıştır. Bu da Hükümet'in siyâsî iradesizliğinden ve cesâretsizliğinden dolayıdır. Nitekim 1980'den bu yana Endonezya Âlimler Meclisi, Ahmedîyye'nin sapıklığı hakkında fetvalar yayınlamıştır. Yine 1985 yılında Cidde'deki İslâmî Fıkıh Enstitüsü'nde toplanan İslâm Konferans Örgütü aynı kararı almıştır. Ardından Endonezya Âlimler Meclisi, 2005 yılında Ahmedîyye'nin sapıklığı, laiklik, liberalizm ve çoğulculuk hakkında fetvalar yayınladı. Sonra aynı yıl, 2005 yılında Hükümet'e, dinlerin öğretilerine ilişkin Koordinasyon Komisyonu'nun Ahmedîyye'nin lağvedilmesi hakkındaki tavsiyeleri geldi. Ardından Komisyon, 16 Nisan 2008'de Ahmedîyye'nin İslâm'dan sapması, sonra bilhassa

Endonezya'daki Ahmediyye Cemaati İdare Merkezi'nin yayınladığı 12 bentlik beyânata ilişkin hususlar olmak üzere üç ay gözlemlenmesi ardından lağvedilmesi gerektiği hakkındaki tavsiyelerini yayınladı. Buna dayanak teşkil eden kanun maddesi de oldukça açıktır ve bu, Hükümet'e, öğretilerini yasaklaması ve yapılanmalarını lağvetmesi hakkı veren dine saldırılar hakkındaki 1/PNPS/1965 sayılı kanundur.

Bütün bunlara rağmen Hükümet'in tutumu değişmedi. Müslümanlar harekete geçti ve Hükümet yetkililerinin kötü davranışları nedeniyle bazı yerlerde şiddet olaylarına sahne olan barışçıl yürüyüşler düzenlendi. Bu hareketlenmeler, yürüyüşler ve oturma eylemleri 09.06.2008 günü Ümmet'in fertlerinin en üst düzeyde katılımıyla doruk noktasına ulaştı. Böylece Hükümet, söz konusu ortak kararı çıkarmak zorunda kaldı. Kararın yayınlanmasından sonra tabiatıyla Ahmediyye meselesi sona ermedi ve Ümmet, lağvedilmesine yönelik bir kararname yayınlaması yoluyla Hükümet'ten onu nihai şekilde bitirmesini talep etmeyi sürdürdü. Ancak Şeriat'ı tatbik etmeyen bu Hükümet hala savsaklamaktadır. Nihayet Diyanet İşleri Bakanı, Ahmediyye'nin lağvedilmesine yönelik kararnamenin çıkarılmayacağına ilişkin nihai tutumunu açıklamıştır.

Ey Müslümanlar!

Hala İslâmî Şeriat'ı uygulayacak bir devlete ve yönetime muhtaç olduğunuza bundan daha güçlü bir delil mi istiyorsunuz?! İşte bu Ahmediyye fırkasının, sapıklığı, bozukluğu ve irtidad ettiği sabit olmuş, Müslüman âlimler, sapıklığı, yasaklanması, bürolarının kapatılması ve faaliyetlerinin durdurulması gerektiği hakkında fetvalar vermişlerdir. Ardından lağvedilmesine ilişkin kararname çıkmıştır. Ancak Hükümet, bu taleplerin hiçbirine icâbet etmemiş, göz göre göre kararnameyi bile uygulamamıştır. Bu da kararnamenin çıkarılmasında ve uygulanmasında ciddi olmadığını göstermektedir. Ayrıca Cumhurbaşkanı, bu kararın yayımlandığı halde uygulanmamasının neye delâlet ettiğini, yani Müslümanları yatıştırmaya dönük olduğunu işitip görmektedir. Yoksa Cumhurbaşkanı bir karar alıp da Hükümet'in de bu uygulamayı reddetmesi olacak şey mi?

Şeriat hükümlerini tatbik ederek Müslümanların akîdelerine, mukaddesâtına ve dinî şiarlarına saldırıyı engelleyecek ancak ve sadece **Râşidî Hilâfet Devleti**'dir. Dolayısıyla ne Cibrîl Aleyhi's Selâm olduğunu iddia eden "dönekler" gibilerine, ne de peygamberlik iddiasında bulunan Musaddık ve Mirza Çulam Ahmed gibilerine izin verecektir. Bilakis Müslümanların Akîdesinin sâfiyetini koruyacak, bu da mürtedler hakkında şer'î haddin tatbiki ile olacaktır. Zîrâ Allah'ın hadleri tatbik edilmedikçe hurûmat korunmaz. Kezâ **Râşidî Hilâfet Devleti**, hiç kimse Müslümanların inançlarına, mukaddesâtına ve şiarlarına dil uzatmaya cüret edemeyecek şekilde güçlü ve heybetli olacaktır. Nitekim Rasûlullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

"İmâm [Halîfe] ancak bir kalkandır, onun arkasında savaşılar ve onunla korunulur."

Râşidî Hilâfet Devleti; tüm Müslümanların devleti olup ırk, din ve mezhep farkı gözetmeksizin Müslüman ve gayr-i muslim olmak üzere tebaasının işlerini İslâm ile gözetir. Şu halde tüm insanlık, Hanîf Şeriat'ın hükümlerine ne kadar da muhtaçtır?

"Ey îmân edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verene dâvet ettiği zaman icâbet edin!" [el-Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir

Endonezya

H. 05 Ramadân 1429

M. 05 Eylül 2008

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org
www.al-islam.or.id | www.hizbut-tahrir.or.id